

ABSTRAKT

Mechanismy výběru partnera u hýla rudého *Carpodacus erythrinus*: test hypotézy dobrých a komplementárních genů: Teorie pohlavního výběru v současné době poskytuje dvě zásadní hypotézy snažící se vysvětlit nepřímé výhody, které může samice volbou vhodného sexuálního partnera získat. Hypotéza „dobrých genů“ předpokládá, že samice volí svého partnera na základě znaků indikujících přítomnost určitých, v danou dobu vhodných alel, které může samec svým potomkům předat. Hypotéza „komplementárních genů“ naopak tvrdí, že si samice vybírá takového partnera, který nese genotyp co nejkomplementárnější k jejímu vlastnímu. Cílem této práce bylo nashromáždit u modelového druhu hýla rudého data, na jejichž základě by bylo možno rozhodnout mezi platnostmi obou hypotéz. Studovány byly tři hlavní aspekty pohlavního výběru: 1) spolehlivost samčího zbarvení jako indikátoru kvality samce; 2) vztahy mezi znaky rodičů a indikátory zdravotního stavu u jejich potomků; 3) vliv paternity na heterozygotnost a imunitní odpověď u mláďat ve hnízdech se smíšenou paternitou. Výsledky této studie ukazují, že samčí ornament představuje u tohoto druhu spolehlivý signál vypovídající o zdraví jeho nositele. Ornamentace není podmíněna celkovou heterozygotností jedince. Dále bylo zjištěno, že různé složky barvy studovaného sekundárního pohlavního znaku samců korelují s některými kondičními a imunologickými znaky u mláďat v jejich hnízdech. Nepodařilo se ale prokázat žádný vliv mimopárové paternity na zdraví či imunitní odpověď mláďat, a to ani při přímém srovnání vnitro- a mimopárových mláďat v rámci stejného hnízda. Podobně se vnitropárová mláďata nelišila od svých mimopárových sourozenců ani v heterozygotnosti. Tyto výsledky tedy ve všech svých aspektech nepodporují ani Hypotézu „dobrých genů“ ani Hypotézu „komplementárních genů“.



Scarlet rosefinch nestling 8 days post hatch (photo: M. Vinkler).